

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 87

V Praze dne 25. listopadu 1959

Cena 60 haléřů

OBSAH:

(215—217) 215. Vyhláška ministerstva financí o přihláškách k náhradě za majetky v Polské lidové republice podle zákona č. 38/1959 Sb.

216. Vyhláška ministerstva financí o přihlášení některých závazků vůči československému státu, týkajících se Polské lidové republiky.

217. Směrnice generálního ředitele Státní banky československé o poskytování provozních úvěrů stavebním podnikům.

Úřední sdělení: Správa pro rozvoj místního hospodářství; zřízení a statut. — Vydání publikace „Územně plánovací příprava bytové výstavby do roku 1970“. — Konkurs rektorátu Palackého university v Olomouci na místo profesora.

215

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 29. října 1959

o přihláškách k náhradě za majetky v Polské lidové republice podle zákona č. 38/1959 Sb.

Ministerstvo financí stanoví podle § 5 zákona č. 38/1959 Sb., o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a polskými osobami (dále jen „zákon“):

§ 1

O náhradě za československý majetek v Polské lidové republice, na který se vztahuje Dohoda uzavřená dne 29. března 1958 mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o vypořádání nevyřízených majetkových otázek, vyhlášená vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 4/1959 Sb., bude provedeno řízení, avšak jen bude-li podána přihláška k náhradě za tento majetek.

§ 2

(1) K řízení o náhradě mohou být přihlášeny jen

- a) peněžité nároky a nároky na jiná majetková plnění, vzniklé před 9. květnem 1945 a zaniklé podle Dohody (§ 1) nebo podle § 1 zákona, které měly dne 29. března 1958 československé právnické osoby proti polským fyzickým a právnickým osobám, ústavům a nadacím a československé fyzické osoby proti polským právnickým osobám, ústavům a nadacím,*)

*) Zákon č. 38/1959 Sb. neupravuje nároky čs. fyzických osob proti polským fyzickým osobám.

- b) majetek a práva (dále jen „majetek“) dotčený do 29. března 1958 polskými znárodnovacími a vlastničovacími nebo jinými opatřeními vlastnická práva omezujícími nebo odnímajícími, jestliže tento majetek patřil československé právnické nebo fyzické osobě, jak v den, kdy bylo učiněno uvedené opatření, tak dne 29. března 1958.

(2) Za československé právnické osoby se považují ty, které byly československými právnickými osobami jak v den, kdy bylo učiněno uvedené opatření, tak dne 29. března 1958. Za československé fyzické osoby se považují osoby, které měly československou státní příslušnost jak v den, kdy bylo učiněno uvedené opatření, tak dne 29. března 1958.

§ 3

(1) Osoby bydlící (mající sídlo) v českých krajích podají přihlášku u Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků v Praze 1-Malá Strana, Dražického nám. č. 7. Osoby bydlící (mající sídlo) na Slovensku podají přihlášku u Oblastního likvidátora v Bratislavě, ul. Červené armády č. 1.

(2) Přihláška musí být podána na předepsaném tiskopise*) nejpozději dne 29. února 1960 a doložena potřebnými doklady (např. výpisem z pozemkové knihy, trhovou smlouvou, listinou o odevzdání dědictví, popř. jinými úředními doklady, osvědčujícími nárok žadatele).

*) Tiskopis přihlášky lze obdržet u Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků, Praha 1-Malá Strana, Dražického nám. č. 7 a u Oblastního likvidátora, Bratislava, ul. Červené armády č. 1.

§ 4

K přihláškám podaným po lhůtě nebude přihlédnuto.

§ 5

Jakákoliv jiná dosavadní podání o majetku uvedeném v ustanovení § 2 nenahrazují přihlášku podle této vyhlášky.

§ 6

Organizace státního socialistického sektoru přihlášku k náhradě nepodávají.

§ 7

Podání přihlášky nezakládá právní nárok na náhradu.

§ 8

Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na cenné papíry vydané polským státem a polskými právníky osobami se sídlem na nynějším území Polské lidové republiky. Ohledně tohoto majetku bude platit zvláštní úprava.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

První náměstek ministra:
inž. Sucharda v. r.

216

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 29. října 1959

o přihlášení některých závazků vůči československému státu, týkajících se Polské lidové republiky

Ministerstvo financí stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 26 písm. c) vládního nařízení č. 81/1958 Sb., o správě národního majetku:

§ 1

(1) Československé fyzické osoby, které měly dne 29. března 1958 závazky vůči polskému státu, polským právníkům osobám, ústavům a nadacím, jakož i jejich právní nástupci, jsou povinni tyto závazky přihlásit. *)

(2) Československé právnické osoby, které měly dne 29. března 1958 závazky vůči polskému státu, polským právníkům osobám, ústavům a nadacím a polským fyzickým osobám, jakož i jejich právní nástupci, jsou povinni tyto závazky přihlásit. *) tato povinnost

*) Pohledávky odpovídající těmto závazkům přešly na československý stát podle ustanovení § 2 zákona č. 38/1959 Sb., o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a polskými osobami, nebo podle Dohody mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o vypořádání nevyřízených majetkových otázek, vyhlášené vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 4/1959 Sb., a dlužníci jsou povinni plnit své závazky československému státu.

se nevztahuje na organizace státního socialistického sektoru.

(3) Za československé fyzické osoby se považují ty, které měly dne 29. března 1958 československé státní občanství, a za československé právnické osoby se považují ty, které jimi byly tohoto dne.

§ 2

(1) Československé fyzické a právnické osoby jsou povinny přihlásit nemovitý i movitý majetek, který mají v držení a který byl do 29. března 1958 dotčen československým opatřením, jímž bylo vlastnické právo k tomuto majetku polským osobám odňato nebo omezeno. *) tato povinnost se nevztahuje na majetek, který se stal majetkem národním a byl realizován.

(2) Má-li majetek uvedený v odstavci 1 v držení organizace státního socialistického sektoru, je povinna jej přihlásit, i když není právnickou osobou.

§ 3

Přihláška musí být podána písemně u Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků v Praze 1-Malá Strana, Dražického nám. č. 7 (na Slovensku u Oblastního likvidátora v Bratislavě, ul. Červené armády č. 1), a to nejpozději do 29. února 1960. **)

§ 4

(1) V přihlášce uvede přihlašovatel vedle náležitostí uvedených v dalších odstavcích své jméno a příjmení (právnická osoba, popřípadě organizace, název) a bydliště (sídlo).

(2) U závazku (§ 1) uvede přihlašovatel

- a) jméno a příjmení dřívějšího dlužníka, popřípadě osoby, na kterou dluh přihlašovatelův přešel,
- b) jméno a bydliště (sídlo) posledního věřitele v Polské lidové republice,
- c) hodnotu peněžitého závazku ve valutě, na kterou závazek zní, jakož i důvod vzniku a dobu vzniku a splatnosti závazku.

(3) U movitých věcí (§ 2) uvede přihlašovatel jejich druh (popis), místo, kde jsou, hodnotu a způsob

*) Za opatření omezující vlastnické právo se považuje i zavedení národní správy podle dekretu č. 5/1945 Sb., odevzdání pozemků do povinného pachtu podle tehdy platného zákona č. 55/1947 Sb., o pomoci rolníkům při uskutečňování zemědělského výrobního plánu, a zajištění zemědělské výroby podle vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby.

**) Včasné nesplnění přihlašovací povinnosti stíhá se podle příslušných trestních předpisů bez újmy povinnosti splnit závazek, popřípadě nahradit škodu.

ocenění, jméno a bydliště posledního polského vlastníka, popřípadě spoluvlastníka a jeho podíl, jakož i údaj, o jaký československý zásah do vlastnického práva jde a kdy a kterým orgánem byl zásah učiněn.

(4) U nemovitého majetku (§ 2) uvede přihlašovatel jeho druh (dům, zemědělská usedlost, pozemky atd.), místo, kde se nalézá, katastrální území, číslo knihovní vložky (ulice, číslo domu), druh kultury a její výměru (role, louky, pastviny), příslušenství nemovitosti, hodnotu a způsob ocenění, dluhy a břemena, jméno a bydliště (sídlo) posledního polského vlastníka, popřípadě spoluvlastníka a jeho podíl, jakož i údaj, o jaký československý zásah do vlastnického práva jde a kdy a kterým orgánem byl zásah učiněn.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

První náměstek ministra:
inž. Sucharda v. r.

217

SMĚRNICE

generálního ředitele Státní banky československé

ze dne 14. listopadu 1959

o poskytování provozních úvěrů stavebním podnikům

Generální ředitel Státní banky československé stanoví podle § 11 odst. 3 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru, a k provedení vyhlášky ministra financí č. 66/1958 Ú. l., o poskytování úvěrů Státní bankou československou a o platebním a zúčtovacím styku:

Oddíl I

Úvodní ustanovení

1. Stavební podniky se významnou měrou podílejí na zajišťování investiční výstavby, která je jedním z hlavních činitelů při budování materiální a technické základny socialismu. Předpokladem pro splnění tohoto úkolu je zejména co nejširší uplatňování nové techniky, technologie a odstranění nežádoucí rozestavenosti. K tomu musí napomáhat i úvěr.

Oddíl II

Rozsah působnosti

2. Směrnice upravují poskytování provozních úvěrů stavebním podnikům (dále jen „podnik“) Státní bankou československou (dále jen „banka“) na práce provedené vlastními pracovníky podniku a na staveništní zařízení a upravují splácení těchto úvěrů.

3. Jiné druhy provozních úvěrů poskytuje banka podnikům podle zvláštních předpisů.*)

Oddíl III

Úvěr na práce provedené vlastními pracovníky podniku

4. Banka poskytuje podnikům úvěr na stavební práce provedené vlastními pracovníky podniku, které se fakturují měsíční (celkovou) fakturou, na podkladě zprávy o plánu prováděných stavebních prací (dále jen „zpráva“) na prostých úvěrových účtech, a to zvlášť pro zúčtování úvěru na stavební práce prováděné v měsících lichých a zvlášť pro zúčtování úvěru na stavební práce prováděné v měsících sudých.
5. Podnik předkládá bance zprávu nejpozději do 10. dne každého měsíce a uvede v ní:
 - a) svůj název, adresu a číslo obrátového účtu,
 - b) plánovanou hodnotu stavebních prací prováděných vlastními pracovníky (tzv. hodnota ZSV) na stavbách nebo objektech v termínech určených podle příslušných hospodářských smluv,
 - c) měsíc, na který se zpráva vztahuje,
 - d) místo a den vyhotovení zprávy a podpisy odpovědných osob.

Ve zprávě uvede podnik samostatně též plánovanou hodnotu stavebních prací prováděných vlastními pracovníky na jednotlivých stavbách (objektech) po projití termínů určených podle příslušných hospodářských smluv.

6. Nepředloží-li podnik bance zprávu, banka mu až do dne předložení zprávy úvěr neposkytne.
7. Během měsíce poskytuje banka úvěr na stavební práce až do výše plánované hodnoty stavebních prací prováděných vlastními pracovníky na stavbách (objektech) v termínech podle příslušných hospodářských smluv. Vyšší úvěr může banka poskytnout jen tehdy, předloží-li podnik bance prohlášení (podepsané odpovědnými osobami) o tom, že překračuje plán výroby. Jestliže podnik plán prací prováděných vlastními pracovníky v uplynulém měsíci nesplnil a poskytnutý úvěr v plánované výši vyčerpal, banka v následujícím měsíci úvěr přiměřeně sníží.
8. Na měsíční plánovanou hodnotu prací prováděných vlastními pracovníky na jednotlivých stavbách (objektech) po projití termínů podle příslušných hospodářských smluv může banka úvěr poskytnout (a to zpravidla za zvýšenou úrokovou

*) Vyhláška č. 66/1958 Ú. l., o poskytování úvěrů Státní bankou československou a o platebním a zúčtovacím styku, Směrnice č. 104/1958 Ú. l., o poskytování úvěrové výpomoci a uplatňování sankcí, a zejména Směrnice č. 245/1956 Ú. l., o úvěrování zásob, č. 246/1956 Ú. l., o úvěrování nepotřebných nadnormativních zásob.

sazbu) za předpokladu, že podnik učiní taková opatření, která zajistí, aby stavby (objekty) byly ve sjednané lhůtě urychleně dokončeny. Nedoradí-li podnik termíny dokončování stavebních prací a neprovede-li sjednaná opatření, banka úvěr na tyto práce neposkytne.

9. Zjistí-li banka, že podnik uvádí ve zprávě [bod 5 písm. b) těchto směrnic] stavební práce prováděné po projití termínů podle příslušných hospodářských smluv, může banka požadovat, aby podnik předkládal podrobnou zprávu členěnou podle jednotlivých staveb (objektů).
10. Částky poskytnutého úvěru v období od 11. dne daného měsíce nejpozději do 10. dne následujícího měsíce převádí banka na obrátový účet podniku postupně podle potřeb podniku, pokud tohoto úvěru nepoužije ke splacení dříve poskytnutého úvěru na práce provedené vlastními pracovníky podniku, ke splacení úvěru proměškaného nebo úvěrů nezajištěných.
11. Poskytnutý úvěr splácí podnik úhradami měsíčních (celkových) faktur. Tyto úhrady zúčtovává banka přímo na příslušný úvěrový účet až do jeho úplného splacení. Po splacení úvěru zúčtovává banka úhrady měsíčních (celkových) faktur na obrátový účet podniku. Nebude-li úvěr na práce provedené vlastními pracovníky podniku poskytnutý v předcházejícím měsíci zcela splacen úhradami měsíčních (celkových) faktur do 20. dne v následujícím měsíci, vyrovná banka zůstatek úvěru způsobem stanoveným v bodě 10 těchto směrnic, popřípadě na vrub úvěru proměškaného.

Oddíl IV

Úvěr na staveništní zařízení

12. Úvěr na staveništní zařízení poskytuje banka na prostém úvěrovém účtě těm podnikům, u kterých dochází k dočasnému zvýšení nadnormativního stavu zůstatkové hodnoty staveništního zařízení.

13. Podnik, který žádá o poskytnutí úvěru na staveništní zařízení, předloží bance plán vývoje zůstatkové hodnoty staveništního zařízení (dále jen „plán“) na příslušné čtvrtletí, členěný na měsíce a podepsaný odpovědnými osobami. V tomto plánu uvede zůstatkovou hodnotu staveništního zařízení a jeho nadnormativní stav. Současně připojí doložku, že souhlasí s tím, aby splátky úvěru byly zúčtovány na vrub jeho obrátového účtu bez jeho zvláštního příkazu. Plán předkládá podnik bance nejpozději do 15. dne prvního měsíce běžného čtvrtletí.
14. Splátky úvěru zúčtovává banka poslední den v měsíci a výši poskytnutého úvěru upřesňuje do dvou dnů poté, kdy jí podnik předložil rozvahu. Je-li skutečný stav zůstatkové hodnoty staveništního zařízení nižší než stav plánovaný, upraví banka výši úvěru podle stavu skutečného. Je-li však zůstatková hodnota staveništního zařízení vyšší než plánovaná, může banka dát souhlas k úvěrování rozdílu, jestliže o to podnik požádá a současně odevzdá bance plán opatření k zajištění plánovaného vývoje.
15. Zjistí-li banka, že podnik zahrnuje do staveništního zařízení objekty, které tam svou povahou nepatří, nebo že podnik nevede o staveništním zařízení řádnou evidenci, může banka proti podniku uplatnit sankce podle zvláštních předpisů.*)

Oddíl V

Závěrečná ustanovení

16. Výjimky a odchylky z ustanovení těchto směrnic povoluje generální ředitel banky, na Slovensku vrchní ředitel oblastního ústavu banky.
17. Tyto směrnice nabývají účinnosti ode dne 1. ledna 1960.

Generální ředitel:
dr. Pohl v. r.

*) Směrnice č. 104/1958 Ú. l.

ÚŘEDNÍ SDELENÍ

Ze Správy pro rozvoj místního hospodářství

Správa pro rozvoj místního hospodářství; zřízení a statut

Podle vládního nařízení č. 66/1959 Sb. byla zřízena dnem 1. listopadu 1959 Správa pro rozvoj místního hospodářství (dále jen „Správa“). Zatímné sídlo Správy je v Praze 1, Rásoňka č. 8.

Působnost Správy je vymezena statutem, schváleným usnesením vlády ze dne 23. října 1959. Pro informaci zveřejňujeme jeho znění v příloze.

Vedoucí:
dr. Vacek v. r.

Příloha

Statut

Správa pro rozvoj místního hospodářství

Místní hospodářství je důležitou součástí národního hospodářství, neboť na jeho práci do značné míry závisí zvyšování životní úrovně pracujících a spokojenost obyvatelstva. Aby byla podstatně zvýšena odborná pomoc národním výborům a jejich výkonným orgánům při plnění jejich odpovědných úkolů na úseku místního hospodářství, zřídila vláda Správu pro rozvoj místního hospodářství, která v oboru své působnosti bude všemožně napomáhat progresivnějšímu rozvoji

místního hospodářství, zvyšování jeho úrovně a tím i stálému zlepšování jeho služeb.

Čl. 1

Úvodní ustanovení

(1) Správa pro rozvoj místního hospodářství (dále jen „Správa“) je orgánem vlády, který obstarává některé záležitosti místního hospodářství společně krajským národním výborům.

(2) Zřízením Správy není dotčena pravomoc a odpovědnost výkonných orgánů národních výborů za rozvoj místního hospodářství a zajišťování služeb místního hospodářství.

(3) Při plnění svých úkolů řídí se Správa ve vztazích k ústředním orgánům a k výkonným orgánům krajských národních výborů zásadou soudružské spolupráce.

Čl. 2

Hlavní úkoly Správy

(1) Správa zajišťuje jednotné provádění předpisů mzdových, cenových, metodických a o hospodaření s byty výkonnými orgány krajských národních výborů; dále řeší zásadní otázky technického rozvoje jednotlivých odvětví a oborů místního hospodářství, přípravy a zvyšování kvalifikace kádrů, materiálně technického zásobování a odbytu, organizace místního hospodářství, sleduje a ověřuje si účinnost opatření v oblasti své působnosti, o zjištěném stavu informuje příslušné orgány a navrhuje vhodná opatření. Sleduje a kontroluje soutěž národních výborů za rozvoj služeb pro obyvatelstvo a výroby z místních zdrojů.

(2) Těžiště působnosti Správy je v iniciativní poradenské a koordinační činnosti pro výkonné orgány krajských národních výborů, ve zprostředkování výměny zkušeností mezi kraji a v zajišťování nezbytných úkolů pro vládu a ústřední orgány.

Čl. 3

K zajištění úkolů uvedených v předchozím článku vykonává Správa zejména tuto činnost:

1. na úseku technického rozvoje:

- pečuje o technický rozvoj všech odvětví a oborů místního hospodářství, zejména oprav a služeb pro obyvatelstvo,
- vypracovává zásady rozvoje nejdůležitějších oborů místního hospodářství (např. městské dopravy, prádelny, čistíren a barvení, oprav průmyslového zboží, místního stavebnictví) a jejich vazbu na ostatní odvětví národního hospodářství,
- vypracovává a vydává pro příslušné obory místního hospodářství vzorovou technologii a vzorové projekty na podkladě nejmodernějších poznatků a metod domácích i zahraničních,
- vyhodnocuje a vypracovává základní normy a technickohospodářské ukazatele pro výstavbu

provázoven a podniků místního hospodářství a jejich provoz,

- vyhodnocuje efektivnost investičních prostředků v místním hospodářství, zejména jejich vliv na růst produktivity práce; doporučuje výkonným orgánům krajských národních výborů směry rozvoje investičních prostředků pro organizace místního hospodářství,
- v rozsahu své působnosti dbá o vytváření předpokladů pro neustálý růst produktivity práce v místním hospodářství,
- ve spolupráci s výrobními resorty a s výkonnými orgány krajských národních výborů projednává zabezpečení vývoje a výroby strojů a zařízení vysoké technické úrovně pro všechna odvětví místního hospodářství a zajišťuje koordinaci oprav speciálních strojů a zařízení používaných místním hospodářstvím,
- zajišťuje rozšiřování celostátně významných zlepšovacích návrhů a vynálezů a využití patentů, sestavuje a vyhlašuje tematické úkoly sektoru místního hospodářství,
- koordinuje práci výzkumných a vývojových pracovišť zřízených u podniků místního hospodářství a stanoví úkoly pracovišť s celostátní působností,
- spolupracuje s příslušnými ústředními výbory odborových svazů při vydávání předpisů o bezpečnosti při práci,
- organizuje výměnu zkušeností mezi kraji a podniky, zejména pořádáním Dnů nové techniky a technickoekonomických konferencí;

2. na úseku přípravy a zvyšování kvalifikace kádrů:

- připravuje učební plány a osnovy pro výuku učňů,
- připravuje a vydává učební plány a osnovy pro zvyšování kvalifikace dělníků,
- připravuje a vydává směrnice v oboru výuky učňů a zvyšování kvalifikace dělníků v závodních školách práce,
- organizuje vědeckotechnickou spolupráci se zahraničím, koordinuje cesty do zahraničí a obstarává pasovou agendu pro pracovníky místního hospodářství,
- vede ústřední technickou knihovnu místního hospodářství, sleduje a studuje odbornou zahraniční literaturu, vede její dokumentaci a informuje výkonné orgány národních výborů a podniky místního hospodářství o nových zkušenostech a metodách;

3. na úseku mzdovém:

- připravuje návrhy ve věcech mzdových a platových a předkládá je Státní mzdové komisi, popř. vládě,
- vydává závazné prováděcí předpisy k zásadním směrnicím vlády, Státní mzdové komise a Ústřed-

- ní rady odborů ve věcech mzdových, platových a pracovních právních,
- zajišťuje jednotnost opatření, která na úseku mzdovém provádějí výkonné orgány krajských národních výborů ve vlastní pravomoci,
 - sleduje a ověřuje si účinnost mzdových opatření, provádění mzdové politiky a dodržování mzdových předpisů v místním hospodářství,
 - vypracovává a vydává technicky zdůvodněné výkonné normy pro hlavní obory místního hospodářství a tarifně kvalifikační katalogy;
- 4. na úseku cenovém:**
- připravuje a předkládá návrhy na stanovení nebo změny cen v místním hospodářství vládě, Státní plánovací komisi nebo Státnímu výboru pro výstavbu, pokud jim přísluší schvalování těchto návrhů,
 - vyjadřuje se spolu s výkonnými orgány krajských národních výborů k cenovým opatřením ostatních ústředních orgánů, pokud mají vztah k místnímu hospodářství,
 - stanoví ceny prací a služeb přesahující svým významem rámec jednoho kraje,
 - stanoví změny velkoobchodních cen výrobků a služeb a maloobchodních cen služeb prováděné za účelem jejich sjednocení,
 - stanoví velkoobchodní (prodejní) ceny výrobků, jejichž platnost má být rozšířena pro dva i více krajů,
 - provádí rozbory působení soustavy cen z oboru místního hospodářství a navrhuje opatření k zajištění aktivního působení soustavy cen, zejména na rozvoj prací a služeb pro obyvatelstvo,
 - metodicky řídí a koordinuje tvorbu cen v místním hospodářství prováděnou výkonnými orgány národních výborů a podniky místního hospodářství,
 - vydává ceníky, cenové předpisy a metodické pokyny ve věcech cenové tvorby v místním hospodářství,
 - projednává s ministerstvem financí daňové otázky v souvislosti s tvorbou cen v místním hospodářství;
- 5. na úseku ekonomickém, organizačním a právním:**
- připravuje a vydává závazné metodické pokyny k provedení zásadních směrnic příslušných ústředních úřadů a orgánů o podnikovém plánování a národohospodářské evidenci,
 - řeší otázky vnitropodnikového plánování a chozrasčotu, zevšeobecňuje zkušenosti a vydává rámcové zásady pro vnitropodnikové plánování,
 - připravuje a vydává potřebné vzory formulářů pro podnikové plánování, účetní evidenci, prvotní evidenci a chozrasčot,
 - připravuje a vydává vzorové pokyny v oboru organizace podniků místního hospodářství a ostatních organizací místního hospodářství,
 - sleduje, kontroluje a vyhodnocuje soutěž národních výborů za rozvoj oprav a služeb pro obyvatelstvo a výroby z místních zdrojů,
 - vykonává poradenskou činnost pro výkonné orgány krajských národních výborů ve věcech právních na úseku místního hospodářství,
 - vyjadřuje se k návrhům právních předpisů, návrhům vládních usnesení a jiných zásadních opatření ústředních úřadů, pokud se týkají místního hospodářství, aniž by tím nahrazovala jejich projednání s výkonnými orgány krajských národních výborů,
 - organizuje prověrku zastaralých a nevyhovujících předpisů, které brzdi rozvoj místního hospodářství,
 - zabezpečuje jednotné provádění předpisů o hospodaření s byty,
 - vydává odborné a popularizační periodické a neperiodické publikace a zajišťuje tiskovou, ediční a propagační službu v místním hospodářství;
- 6. na úseku materiálně technického zásobování a odbytu:**
- vykonává poradenskou činnost pro výkonné orgány krajských národních výborů a ústřední úřady v oboru materiálně technického zásobování a odbytu,
 - uplatňuje připomínky k seznamům výrobků výrobních ministerstev a koordinuje vypracování seznamu výrobků místního hospodářství,
 - vypracovává a vydává vzorové ukazatele spotřeby surovin, materiálů a výrobků,
 - vypracovává a v dohodě s ministerstvem financí vydává vzorové normy mank,
 - projednává základní podmínky dodávek výrobních resortů z hlediska potřeb místního hospodářství a vypracovává základní podmínky dodávek produkce místního hospodářství,
 - pečuje o správnou náplň výstav a veletrhů, na nichž je vystavována produkce místního hospodářství, a o vydávání katalogů výrobků.

Čl. 4

Metody práce Správy

(1) Své úkoly plní Správa zásadně ve spolupráci s výkonnými orgány národních výborů a ústředními úřady a orgány za pomoci širokého aktivu funkcionářů a pracovníků národních výborů i organizací místního hospodářství. Podklady pro svou práci si Správa opatřuje od výkonných orgánů národních výborů, a to především přímým stykem, a s jejich vědomím též od podniků a ostatních organizací místního hospodářství.

(2) K projednávání zásadních otázek rozvoje místního hospodářství a k výměně zkušeností svolává Správa pravidelné porady funkcionářů a pracovníků národních výborů a konference pracovníků podniků.

Správa provádí instruktáže a podle potřeby i školení pracovníků národních výborů, činných v úseku místního hospodářství.

(3) Správa úzce spolupracuje s ústředními výbory odborových svazů, zejména při provádění mzdové politiky, zvyšování kvalifikace pracujících, při rozšiřování zlepšovatelských návrhů a vynálezů a při zvyšování bezpečnosti při práci.

(4) Technické problémy řeší Správa zpravidla pomocí výzkumných a vývojových pracovišť s celostátní působností, zřízených u některých význačných podniků místního hospodářství. Vztahy Správy k těmto pracovištím a k podnikům, u nichž jsou zřízeny, upraví statut výzkumných a vývojových pracovišť, který v dohodě s výkonnými orgány krajských národních výborů vydá vedoucí Správy.

(5) K zajišťování tiskové, ediční, propagační a vydavatelské činnosti slouží Správě Tisková, ediční a propagační služba místního hospodářství, jejíž vedoucí je podřízen vedoucímu Správy.

Čl. 5

Vedení Správy

(1) V čele Správy je vedoucí, kterého jmenuje a odvolává vláda.

(2) Ve své práci se vedoucí Správy opírá především o pomoc poradního sboru (čl. 8).

(3) Zástupcem vedoucího Správy na pracovním úseku vedoucím Správy stanoveném je náměstek vedoucího Správy. V rozsahu stanoveném vedoucím rozhoduje náměstek v záležitostech, týkajících se svěřeného úseku.

(4) V době nepřítomnosti nebo zaneprázdnění vedoucího Správy zastupuje ho v řízení Správy náměstek v plném rozsahu povinností, práv a odpovědnosti vedoucího Správy, popřípadě podle jeho zvláštních pokynů. Pro jednotlivý případ může vedoucí Správy o svém zastoupení učinit zvláštní opatření.

Čl. 6

Vedoucí Správy, jeho vztah k vládě a k výkonným orgánům krajských národních výborů

(1) Vedoucí Správy vykonává svou pravomoc podle zákonů, nařízení a usnesení strany a vlády. Rozhoduje ve věcech, kde je to stanoveno příslušnými předpisy, a dále ve věcech spadajících do působnosti Správy, ve kterých si rozhodování vyhradil.

(2) K zajištění úkolů Správy vydává její vedoucí obecné právní předpisy a závazné směrnice a pokyny v oblasti mezd, cen, podnikové metodiky a hospodaření s byty a na základě zvláštního zmocnění vlády též k provedení zákonů, nařízení a usnesení strany a vlády. U obecných právních předpisů, závazných směrnic a pokynů zásadní povahy může tak činit jen v dohodě s výkonnými orgány krajských národních

výborů. Nebude-li dosaženo dohody v zásadních otázkách, obrátí se vedoucí Správy na vládu s návrhem na vyřešení rozporů.

(3) V ostatních případech může vedoucí Správy vydávat doporučení a vzorové směrnice, o jejichž závaznosti rozhodne výkonný orgán krajského národního výboru ve vlastní působnosti.

(4) Vedoucí Správy je povinen zúčastnit se zasedání krajského národního výboru nebo jeho rady, nebo vyslat zmocněného pracovníka Správy, jestliže je o to požádán předsedou krajského národního výboru. Vedoucí Správy má právo se zúčastnit po předchozím projednání s předsedou krajského národního výboru zasedání krajského národního výboru nebo jeho rady a uplatnit tam své stanovisko.

(5) Zjistí-li se, že některý výkonný orgán krajského národního výboru nedodrжуje obecné právní předpisy nebo závazné směrnice a pokyny, které vedoucí Správy vydal, nebo porušuje jejich jednotné provádění či postupuje-li jinak nesprávně, upozorní na to vedoucí Správy tento orgán, popřípadě předsedu krajského národního výboru a požádá o zjednaní nápravy. Nedošlo-li k nápravě, navrhne vedoucí Správy vládě vhodné opatření.

(6) Ve věcech, v nichž je vedoucí Správy zmocněn vydávat obecné právní předpisy a závazné směrnice (odst. 2), může nesprávná rozhodnutí příslušných odborů rad krajských národních výborů měnit nebo rušit.

(7) Výkonné orgány krajských národních výborů jsou povinny vyhovět dožádáním vedoucího Správy, týkajících se plnění zásadních úkolů Správy.

(8) Vedoucí Správy pravidelně informuje vládu o plnění úkolů Správy a o dalších závažných okolnostech.

Čl. 7

Vztah ke slovenským orgánům

(1) Úkoly obdobné úkolům Správy vykonává na Slovensku Správa pro rozvoj místního hospodářství na Slovensku (dále jen „Správa na Slovensku“) jako orgán sboru pověřenců.

(2) Zásadní věci místního hospodářství řeší vedoucí Správy vždy v úzké spolupráci s vedoucím Správy na Slovensku, vyměňují si s ním zkušenosti a společně s ním dbá o jejich využití.

(3) Ve všech ostatních otázkách udržují Správa a Správa na Slovensku a jejich jednotlivé organizační útvary úzký koordinační, konzultační a informativní styk.

Čl. 8

Poradní sbor vedoucího Správy

(1) Poradním orgánem vedoucího Správy při řešení jejich úkolů je poradní sbor, který projednává všechny zásadní záležitosti, jimiž se Správa zabývá.

(2) Členy poradního sboru jsou: vedoucí Správy na Slovensku, náměstek vedoucího Správy a vybraní funkcionáři národních výborů a pracovníci podniků místního hospodářství, které na návrh vedoucího Správy, projednaný s radami příslušných krajských národních výborů, jmenuje a odvolává vláda.

(3) Poradní sbor pracuje podle plánu a svá zasedání koná pravidelně. Řídí je vedoucí Správy nebo jeho náměstek.

(4) V případě, že se rozcházejí stanoviska vedoucího Správy a většiny členů poradního sboru, informuje vedoucí Správy o vzniklé situaci předsednictvo vlády s návrhem na rozhodnutí.

(5) Práva a povinnosti členů poradního sboru, podrobnější vymezení jeho úkolů a způsob jednání upravuje jednací řád, který schvaluje poradní sbor.

Čl. 9

Organizační členění Správy

(1) Správa se člení na odborné útvary pro jednotlivé pracovní úseky.

(2) Odborné útvary pomáhají vedoucímu Správy a jeho náměstkovi při výkonu jejich funkce.

(3) V oboru své působnosti a v rozsahu uděleného zmocnění zastupují vedoucí odborných útvarů Správy při jednáních s ústředními úřady a orgány a výkonnými orgány národních výborů a zajišťují spolupráci s nimi.

(4) Podrobnou organizaci Správy stanoví organizační řád, který schvaluje vedoucí Správy. Organizační řád stanoví organizační strukturu Správy, určuje činnost a odpovědnost jednotlivých odborných útvarů a vymezuje jejich vzájemné vztahy.

Čl. 10

Závěrečné ustanovení

Tento statut nabývá účinnosti ode dne 1. listopadu 1959.

Ze Státního výboru pro výstavbu

Vydání publikace „Územně plánovací příprava bytové výstavby do roku 1970“

V knižnici Státního výboru pro výstavbu vyšla v říjnu 1959 nákladem Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů Praha, národní podnik v Praze v počtu 4000 výtisků publikace č. 65 „Územně plánovací příprava bytové výstavby do roku 1970“, která obsahuje tyto části:

1. pokyny Státního výboru pro výstavbu pro zajištění územně plánovací přípravy bytové výstavby do roku 1970,
2. zásady pro územní zajištění bytové výstavby do roku 1970,
3. grafické přílohy.

Tato publikace je určena pro potřebu pracovníků v bytové výstavbě, kteří řeší přípravu akce 1 200 000 bytů do roku 1970 na národních výborech, v projektových ústavech i v politických orgánech.

„Pokyny Státního výboru pro výstavbu pro zajištění územně plánovací přípravy bytové výstavby do roku 1970“ jsou určeny především pro odbory výstavby a vodního hospodářství rad krajských (ústředních), městských a okresních národních výborů. „Zásady pro územní zajištění bytové výstavby do roku 1970“ rozvádějí tuto problematiku, poukazují na potřebné souvislosti a v názorných grafických přílohách uvádějí kladné i záporné příklady. Jsou určeny pro všechny pracovníky, zabývající se otázkami rozmístění, umístění a uspořádání bytové výstavby.

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů rozesílá publikaci podle rozdělovníku Státního výboru pro výstavbu. V českých krajích zajišťují její distribuci odbory výstavby a vodního hospodářství rad krajských (ústředních) národních výborů, na Slovensku Slovenský výbor pro výstavbu. Omezený počet výtisků lze objednat ve Výzkumném ústavu výstavby a architektury, Praha 1-Malá Strana, Letenská 3.

První náměstek ministra-předsedy:

inž. arch. Voženílek v. r.

Z rektorátu Palackého university v Olomouci

Konkurs na místo profesora

Rektor University Palackého v Olomouci vypisuje konkurs na místo profesora dějin české literatury na filosofické fakultě.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnících ministerstva školství a kultury, uveřejněných v sešitě 23—24 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1958.

Rádně doložené žádosti nutno zaslat do 31. prosince 1959 osobnímu oddělení rektorátu University Palackého v Olomouci, Křížkovského 10.

Rektor:

MUDr. Hrbek v. r.

doktor lékařských věd.